

РЕШЕНИЕ

№ 3978

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4156** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Мичева-Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от АПК във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. Р. Й. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], ул. С., № 50, чрез адв. Б. К. от САК, срещу Решение № 502/31.01.2023 г., постановено по АНД № 5656/2023 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-003593/18.03.2022 г., издадено от началник сектор към ОПП – СДВР, с което на основание чл.183, ал.5, т.2 от ЗДвП, на В. Й. е наложено административно наказание глоба в размер на 100,00 лв. /сто лева/ за извършено административно нарушение по чл.119, ал.1 от ЗДвП.

Касаторът излага оплаквания за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона - касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН. Твърди, че не е извършил вмененото му нарушение, а районният съд не е събрал всички относими доказателства и е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка. Прави искане за отмяна на решението и наказателното постановление. Претендира разnosки.

В съдебно заседание, жалбоподателят - редовно призован, се явява лично. Поддържа жалбата, доводите в нея и направените искания.

Ответникът по касационната жалба – началник сектор към ОПП – СДВР, редовно призован, не изпраща представител в съдебно заседание. Не изразява становище по

жалбата, не прави доказателствени искания.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор М., изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита оспореното решение за правилно и законосъобразно и предлага да бъде оставено в сила.

Настоящият касационен състав, на основание чл.218 от АПК, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, обсъди изложените от страните съображения и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение със закона, намери следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от лице по чл.210, ал.1 от АПК, срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. С оглед на това тя е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С Наказателно постановление № 22-4332-003593/18.03.2022 г., издадено от началник сектор към ОПП – СДВР, на касационния жалбоподател В. Р. Й., на основание чл.183, ал.5, т.2 от ЗДвП, е наложено административно наказание глоба в размер на 100,00 лв. /сто лева/ за извършено административно нарушение по чл.119, ал.1 от ЗДвП.

С Решение № 502/31.01.2023 г., постановено по АНД № 5656/2023 г. Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление срещу Й.. Това съдебно решение се оспорва с жалбата и е предмет на настоящото производство.

За да постанови своя акт административнонаказващият орган приел, че на 18.02.2022 г., около 14:17 ч., в [населено място], бул. Княз Александър Дондуков-К., касаторът В. Р. Й., като водач на МПС – лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС], управлявал същия, движейки се е движел от бул. К. М. Л. към ул. Г. С. Р., като на кръстовището с ул. Бачо К. не пропуснал пресичащия от ляво надясно по посока на движението пешеходец на пешеходна пътека тип „Зебра“, обозначена с пътна маркировка „М8 1“ и пътен знак „Д17“. Деянито било установено от мл. автоконтрольор В. С., който приел, че по този начин водачът е извършил нарушение по чл.119, ал.1 от ЗДвП. Срещу Й. било образувано административнонаказателно производство със съставянето на АУАН. Въз основа на последния е издадено процесното наказателно постановление.

Извършвайки цялостна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административното наказание, след приобщаване на преписката и събиране на посочени от страните доказателства, Софийски районен съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При така установеното от фактическа страна, районният съд е достигнал до извода, че наказателното постановление е законосъобразно. Приел е, че АУАН е съставен от компетентно за това лице и съответства на изискванията на чл.42 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в изискуемата от закона форма, при спазване на предвидената процедура, със съдържание, посочено в нормата на чл.57 от ЗАНН, и при наличие на предпоставките за издаването му. Счел е, че от събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства по безспорен начин е установена отразената в АУАН фактическа обстановка и към същата са приложени съответните правни норми. Приел е, че за извършеното нарушение е наложено предвиденото в закона административно наказание. По посочените мотиви е потвърдил издадения от административнонаказващия орган правораздавателен акт.

Настоящият касационен състав на Административен съд София-град намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му и след сезиране с допустима жалба, поради което е валидно и допустимо.

Решението е и правилно.

При спазване принципите на чл.13 и чл.14 от НПК, във вр. с чл.84 от ЗАНН, районният съд правилно е установил фактическата обстановка. Събрал е писмени и гласни доказателства, относими към всички обстоятелства, предмет на доказване по делото. Изводите са формирани след обективно, всестранно и пълно обсъждане на доказателствения материал в неговата съвкупност. При разглеждането на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Правилен и съответстващ на закона е изводът на районния съд, че административнонаказателното производство е протекло при спазване на уреждащите го процесуални правила. Приложеният АУАН серия ГА, № 537233 от 18.02.2022 г. е съставен от компетентно за това лице и съдържа всички законоустановени реквизити. Предявен е на нарушителя, подписан е от него и е отбелязано, че същият има възражения срещу отразените констатации, които са представени отделно във Възражение УРИ 433200-19544/28.02.2022 г. Въз основа на АУАН и след като е разгледал представеното възражение, компетентният за това орган е издал процесното Наказателно постановление. То е постановено в изискуемата от закона писмена форма, съдържа реквизитите по чл.57, ал.1 от ЗАНН и е подписано от издателя.

Предвид установената в хода на съдебното следствие фактическа обстановка, съответстващ на закона е изводът на Софийски районен съд за осъществяване на състава на нарушението по чл.119, ал.1 от ЗДвП. Съгласно тази разпоредба „При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре“. В съдебно заседание касационният жалбоподател твърди, че по делото не са събрани всички относими към спора доказателства за извършването на нарушението, както и че фактическата обстановка е останала неизяснена и поради това - установена неправилно. Излага, че не е възприел на пешеходната пътека да е имало пешеходец, който да предприема пресичане. Тези му възражения не се приемат за основателни. Тъкмо обратното, районният съд е направил пълен и задълбочен анализ на представените и приобщени писмени доказателства, като е взел предвид документите, съдържащи се в административнонаказателната преписка. Едновременно с това е отчел събраните свидетелски показания, съпоставяйки ги както помежду им, така и с останалия доказателствен материал. Той не се е ограничил да възприеме безкритично презумптивната доказателствена сила на АУАН, а е анализирал изложените в него факти в контекста на изявленията на свидетелите С., В. и Й.. Дал е възможност на нарушителя да участва активно в производството, да изложи становището си по казуса, да ангажира доказателства и така да реализира защитата си в пълен обем.

Въз основа на доказателствената съвкупност, районният съд правилно е приел за установено, че касационният жалбоподател е извършил описаното в наказателното постановление деяние, съдържащо всички признаци от състава на вмененото му нарушение по чл.119, ал.1 от ЗДвП, поради което правилно и законосъобразно срещу него е образувано административнонаказателно производство, а впоследствие е била ангажирана административнонаказателната му отговорност и му е наложено съответното наказание по чл.183, ал.5, т.2 от ЗДвП. Последното е определено

правилно по вид и размер и съответства на предвиденото за конкретното нарушение.
Предвид всичко гореизложено, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради което и на основание чл.221, ал.2 от АПК то следва да бъде оставено в сила.
Предвид липсата на претенции от ответника за присъждане на направени по делото разноси съдът не дължи произнасяне по този въпрос.
Мотивиран от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 502/31.01.2023 г., постановено по АНД № 5656/2023 г. по описа на Софийски районен съд.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.